

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Viridarivm Sanctorvm

Ex Menæis Græcorum lectum, translatu[m] et Annotationib. similibusq[ue]
passim, historijs Latinis, Græcis; editis, ineditis illustratum

Rader, Matthäus

Avgvstae Vindelicorvm, 1607

S. Philetærvs M.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43013

pentem in ipsa via mortuum offendunt, & mor
 Iudæus ad comites: Si, inquit, hunc anguem de
 uoraueritis, nihilque inde detrimenti ceperitis,
 Christianum me profitebor. Extemplo igitur ar
 reptum Eugenius colubrum in tres diuellit par
 tes, vnamq; ipse, duas reliqui, spectante Iudæo,
 absumunt, saluique persistunt. In quibus Euan
 gelicum illud & salutare oraculum expletum est.
 Et in manibus suis serpentes tollent; & si morti
 fetum quid biberint, non illos nocebit. Iudæus
 cum illis ad Xenodochium reuersus, in eo mansit,
 Christiq; fidem suscepit.

Marc. Gl.
 timo.
 Cap. 176. Retert & Ioannes Euiratus, rem lectione dignā
 prat. spirit. de Hebræo adolescenti arena primum, deinde a
 qua baptisato. Socratem ad lib. 7. c. 38. de Iudeis
 cretenticus.

go. Decēb.

S. PHILETÆRVS M.

Diocletiano quondam Nicomediam in
 gresso, de Christiano quodam Phile
 tæro suggestum est, missisque extemplo
 satellitibus, eum sibi coram sisti imperat.
 Cuius solo aspectu mox petculsus est Im
 perator. Erat enim vir sanctus staturā pro
 cerā, & singulari oris dignitate, comaque
 & barba non secūs ac aurum radiabant, vn
 de & Deum illum non hominem appellauit.
 Deinde compellans Imperator age, dic
 nobis, inquit, quæ tibi patria, quod nomen,
 quæ studia sunt? Et vir sanctus: patria sum
 Nicomediensis, præfecti filius hominis
 Chri-

Christiani , mihi Philetæro nomen est.
Tum proprius accersendo, blandiendoque
cœpit Imperator maledictus in Christum Ie-
sum Dominum nostrum iacere, cum san-
ctus statim sublatis in cœlum luminibus,
obstruatur, inquit, os, Christo meo male-
dicens, repenteque tantopere cœlum in-
tonuit, terraque concussa est, ut Imperator
ipse cum toto satellitio suo contremisce-
ret. Subito ergo in ardentissimum forna-
cis incendium iactatur, sed precibus igne
dissipato, rogoque toto deleto, ipse illæsus
exiuit. Quare Imperator rubore suffusus,
illum propter generis nobilitatem, vel po-
tius ob ingentia prodigia, quæ ab illo edi-
viderat, solutum abire quo vellet permisit.
Sed Maximiano Nicomediæ postmodum
imperante, rursus defertur, adductusque
Christum verum Deum, atq; vniuersi con-
ditorem profitetur. Primum ergo dum
virgis cœdirur, attoniti lictores, & quasi
exanimati conciderunt, videbatur enim,
Christo eum firmante, velut in alieno cor-
pore torqueri. Suspensus inde adeo lania-
tur, uti carnificibus idem prope, quod an-
tea lictoribus contigerat, accideret. Feris
postea obijcitur, sed bestijs ad pedes illius
se prouoluentibus, ad fanum Idolorum a-
doran-

dorandorum causâ ducitur, quæ precibus
mox deiecit. Imperatore demum capitis
sententiam pronunciante, ut gladio in il-
lum animaduerteretur, cum apparitor fer-
rum stringeret, repente manus illi obrigu-
it, alteri mox ensem arripienti, aduersus
que sanctū extendentī idem euenit. Con-
iicitur in vincula, rursumque torquetur, &
πιερόνησον
lego. non
πριγκίνησον
ulit.
προκόπιον
Proconesii
Menol.

catenis oneratur. Tandem Imperator cum
videret inuictum illum à sententia dimo-
ueri non posse, in asperam Insulam relegat.
In vinculis ergo circumductus, signa per vi-
am non pauca edidit, cum malos dæmonas
pelleret, Elephantiacos abstegeret, om-
niaque morborum, genera curaret. Idola
vnico verbo ab alto in terram deripuit, at-
quæ in cineres & aquas redigit. Nicææ cū
vinclis fano Idolorū admoueretur, tactuq;
illud contingeret, subito à fundamentis e-
uetsum deleuit, per quæ miracula multos
Christo adiunxit; inter quos Comes quoq;
Christum cum sex militibus est professus.
Cum autem ad Sigrianos fines accederent,
ibiq; multa item miracula à sancto fierent,
incolæ illi & comiti significarunt, proximè
inde abesse hominem Christianum, Eubio-
tum nomine, multa variaq; torméta Chri-
sti causa à præside perpessum, non secus ac
adaman-

adamantem iunctum ac illæsum perstis-
se, qui ingentia passim signa efficiat. Hæc
vbi S. Philetærus audiuit, ad visendum il-
lum properauit. Angelus interim Domini,
ad B. Eubiotum ingressus, exi, inquit, è cel-
lulâ tuâ, & ades in locum hunc, vbi Phile-
tæro socio martyrij occurras; Egredius er-
go extemplo descendit ex Sigriano monte.
Philetærus autem, duce quodam itineris
regionis incolâ, montem cum comite &
sex militibus ad fidem conuersis, & ab illo
sacra tinctione ablutis, qui cum Philetæro
manere decreuerunt, subibat, paulumque
aduerso monte progressi, vident B. Eubiotū
in occursum descendantem, mutuoque
consolantes, & ingenti gaudio perfusi, ge-
stientes lætitiam montem ascenderunt, san-
ctique Ebioi gurgustium ingressi, septem
ibi dies morati sunt, cum somno, quem
optarat S. Philæterus, beato consopitur, at-
que ad desideratum Christum suum euo-
lauit, quem in suo domicilio B. Eubiotus
tumulauit. pariterque & comes, & sex illi
satellites undecimo post die, quam ad S.
vitum venerant, obierunt, propter S. vi-
tum siti.

ANNOTATIONES.

I

Meno^a

Menologium huius continet acta 19. Maij, ubi filius Patiani proconsulis dicitur. Eubiotus prope simili perfunctus vitâ, post sexcenta tormēta in solitudine tamen diem suum obiit 18. Decembris.

S. PHOSTERIVS.

j. Januar.

Hic S. noster Pater Phosterius ex Oriente, veluti sol quidam effulgens occidentem splendore suo illustravit. Cum enim altam rupem, & ab omni strepitu remotam ascendisset, purissimis Deum precibus coluit, cibiq; abstinentia, insomniaq; & chameuniis, cæterisq; corporis afflictionibus se ipsum discruciando verè sidus videbatur, nomineq; rebus conueniente, orbem omnem luminis fulgore impleuit. Corpus autem castimoniâ illibatum, mentem sanctimoniâ consecravit, Deique expressam animi similitudinem uti erat capax, custodiendo, spiritus sancti sacrarium efficit. Etenim miraculis à Deo auctus & exornatus, morbos omnes, omnisq; generis ægritudines, à quacunque hominum sorte precando depulit, panesque diuinitus, ut olim Elias vates, * accepit. Sed ille per coruum, hic verò per cœlitis manum capiebat. Angelus igitur erat, qui huic quot diebus, certe

* *Ex postea
Paulus pri-
missus cum
Antonio.*